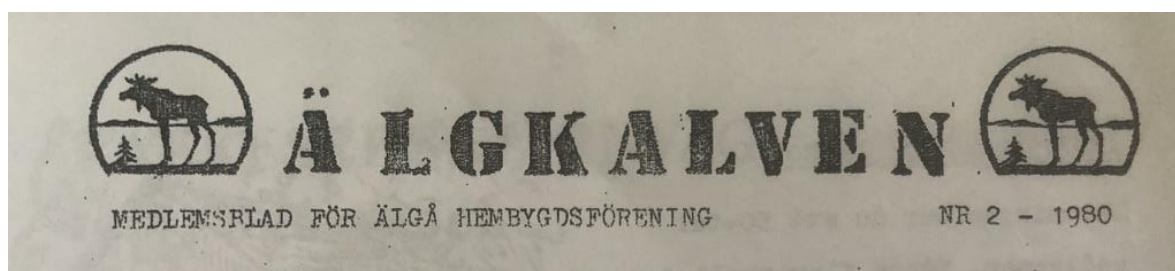

ÄLGÅ= BYGDEN

MEDLEMSBLAD FÖR ÄLGÅ HEMBYGDSFÖRENING

Nr 1 2021 Årg 41

Älgå hembygdsförenings tidnings förstasideslayout med start 1980

1981 bytte tidningen namn till Älgåbygden

Våren 1980 startade Karl-Hilding Olsson och Ingrid Aronsson hembygdsföreningens tidning "Älgkalven". De satt i redaktionskommittén i 27 år fram till 2007. Under de 40 åren som förflutit har mycket hänt. Vi har plockat ut rubriker, angett nummer och år. En annorlunda tidning, nr 1 2021, gjord under pågående pandemin med begränsade möjligheter för redaktionen att träffas och arbeta tillsammans. Hoppas på överseende. Vi kommer igen!

Redaktionen önskar Er en trevlig sommar!

Karl Gustaf Lindgren, Märtha Albinson, Sune Henriksson, Lena Jordan

Tankar från Sam om det gångna året och nuläget

Min livserfarenhet och stora intresse för vetenskap och företagande hjälpte mig att förstå att det gällde att finna nya vägar då vi drabbades av pandemin Corona mars 2020. Många hoppades och trodde att den skulle försvinna till midsommar. Med facit i hand vet vi nu alla bättre.

Att säkra 2020-års finansiering blev oerhört viktigt för oss. Total nedstängning av hembygdsgården var inte aktuellt. Tack vare nya marknadsboden gavs möjlighet att öppna en enkel obemannad självservering under senare delen av juni. Hembygdsgården fick liv igen. Bilar syntes nu på parkeringen och ryktet spred sig att i Älgå kan man fika på Hembygdsgården. Vi började åter få in lite pengar på vår verksamhet.

Det blev så att vi hade öppet till och med oktobers sista dagar, mest som självservering. I vår verksamhetsberättelse för året framgår aktiviteter som: våffelsservering, kålsoppa på marknadsdagen, fyndhörna, spikförsäljning, rest midsommarstång för "självfirande", spökvandring. Länsstyrelsens gårdsgårdskurs förlades till hembygdsgården och som värdar fick föreningen en fin gårdsgård som pryder vår trädgård. Obemannat öppethållande av spiksmedjan från midsommar och in i oktober uppskattades av många besökare.

Översvämningarna i Glafs fjorden under julhelgen i kombination med svår blåst bröt sönder vår fina brygga. Det var mycket tråkigt men en ny utmaning för oss som gillar utmaningar.

Tack vare en fantastisk styrelse och engagerade duktiga medlemmar har vi överlevt det svåra Coronaåret 2020. Styrelsen har haft videomöten i snitt varannan vecka. Årsmötet hölls också digitalt. Vi tar till oss det nya med förankring i dåtid.

Planer för 2021 är att vi kommer att försöka ha öppet så mycket vi förmår. Det blir självservering, sopplördagar och våffelsöndagar kanske också viss hantverksförsäljning. De stora evenemangen som Valborg, Nationaldagsfirande, Midsommar, Hembygdens dag kommer troligen inte att kunna genomföras på det sätt som skett tidigare i år. På vår hemsida och på Facebook och Instagram framgår vad som är på gång vid Hembygdsgården.

Vi håller i, håller ut, och håller öppet så mycket vi kan och ser fram emot en annorlunda fin, lång och trivsam spännande hembygdssäsong under 2021. Vi ses på Hembygdsgården. Välkommen dit! Vi har öppet!

Er tillgivne ordförande Sam

*Nere vid Hammagasinet och Glafs fjorden finner jag alltid frid och ro för tankar och planer!
Även min hund Rojan som också självfallet är med denna gång om ej i bild trivs här!*

Göken, Mamma Julia och torksommaren 1947

Det var en söndagsmorgon, jag tror det var i början av maj. Min pappa och jag satt vid köksbordet och åt den traditionella frukosten, som var den mest vanliga i torpstugorna på Finnskogen på den tiden. Det var kaffe, bröd, smör och förgyllts kanske med stekt ägg och i bästa fall kanske en korvskiva av något slag.

Det var då som min mamma Julia kom in från morgonsysslorna i lagården och som gjorde sin entré i handlingen. ”Nu ska jä tale åm att nu ha jä hört göken för förste gangen i år. Dä va tili töcker jä och dä varste tå allt va att han gol frå Bastbacksbärje såm ligger i nol. Dä betyr att dä blir en tōrr å varm sōmmer å da får vi se åm kallkälla vår hōller ôss och kröttra våre mä vatten, åm dä blir såm göken ha spått ôss. Jä trur att dä ä bäst att du Ernst tar spaen mä dä å gräver åpp källa unner Bastbacksbärje för den ha aldrig mäg veterligt bleve tōrr nōen gang. Dä segger di gamle åsså, å di liter allti på göken.” (Mamma uttaler g som hårt g).

Jag ser på pappa att han inte är säker på att göken är en säker meteorolog, som vad mamma är. Men man vet aldrig. Men en som då stod på mammas sid var min broder Sven Åke, som då var tre år ung. Mamma ropade han, ”var är mina ”stölvene”, jag ska med pappa och gräva källan.” Något källgrävande blev det inte då och inte senare heller. Men vatten fanns det i källan hela den torra och varma sommaren 1947 och är det än idag 2021.

Mamma Julia litade ofta till gamla talesätt och till vad som stod skrivet i ”Bondepraktikan” och i folkminneslitteraturen, bland annat en levande spåman som Göken ansåg hon vara en säker och tillförlitlig förkunnare om vårens ankomst. Det var mycket viktigt att notera och lägga märke till hur tidigt fågeln kom och från vilket håll den hördes första gången.

Göken är också känd som en olycksfågel. Om den kommer tidigt och gol på bar kvist, bar den vittnesbörd om någon olycka. Om den gol från ett träd på en gård kommer någon att dö där.

Mamma Julia var känd som en person med mycket gott minne och därför lärde hon sig mycket om seder, bruk och olika talesätt i bygden. Göken tyckte hon var en mycket intressant fågel med många särdrag, som skiljer sig från andra fågelarter. På latin heter göken *Cuculus Canorus* och är en av 140 fågelarter i Sverige hon valt.

Ett särdrag är att gökhonan värper sina ägg på marken, för att senare förflytta dem med näbben, till det rede hon valt ut för sina ungar. Det som ytterligare är märkligt är att äggen får den färg som finns i det bo hon valt.

I ett rim från 1800-talet har göken fått olika beteckningar; norrgök är sorgegök, södergök är dödergök, östergök är tröstegök och västergök är bästegök. Beteckningarna gäller för den första galningen som man hört. Mamma var mycket noga med att dessa beteckningar skulle man kunna utantill.

Första ”kukuandet” var en signal att nu var sommaren här och när denna upphörde i juli-augusti var signalisten på väg till Afrika för övervintring.

Detta om detta!

Karl Gustaf Lindgren

Intervjun med Carina gjordes 2019, men pga Coronan kom ingen tidning ut 2020. Carina har gett oss tillåtelse att publicera den nu.

En fenomenal kvinna

Carina Qvarnström kommen från Vegby utanför Borås. Kärleken förde henne till Skyberg år 2000. Hon gifte sig med Dan 2001 och sonen Emil kom samma år.

Jag träffar henne på gård med hus, garage, uthus, bastu, växthus, badpool, I uthuset finns liksom tre avdelningar, en för maken Dan, en för sonen Emil och en för Carina själv. Allt inrett för deras arbeten/hobbys. Jag imponeras av den genompraktiska tanken som ligger bakom varje utrustningsdetalj och vilken ordning sedan. Carina är en praktiker av stora mått. Hon får idéer och genomför dem. Hon kan snickra, sy, måla, odla och hon har designat sitt kök. Carina drar ut en låda, öppnar en skåpdörr och jag frapperas av hennes genomtänkta placering av utrustningen. Det finns en tanke varför t ex ketchupflaskan, oljeflaskan är placerade där de står. Tanken är att de ska finnas vid den plats där de används i matlagningen.

Vi vandrar runt på tomten samtidigt som Carina berättar om sig. Jag hade en uppväxt som jag inte vill orda så mycket om, säger hon. En mångkonstnär till far och en mor som var duktig på det mesta inom handarbete och mat. Hon var tyvärr opålitlig i humöret och gillade inte flickor. Mina två bröder var mer till belåtenhet än jag i hennes ögon.

Därför flyttade jag hemifrån så fort jag slutat nian. Fick en liten etta i byn och jobb på Esonkonfektion som tillverkade Gul och Blå jeans, hade jag redan ordnat. Min vetgirighet och vilja att lära mig alla maskiner gjorde att jag fick hoppa in där det behövdes. Trivdes men flyttade till Borås och vid ett löpande band som sömmerska. Ett jobb som modellsömmerska lockade mig, men jag var tvungen att ha 3,5-årig textilutbildning så den platsen gick till en annan, Tula. Jag var fräck nog att säga att om Tula inte klarade jobbet var jag villig att prova. Det gick inte länge förrän det visade sig att jobbet inte passade henne. Vi skiftade, båda blev nöjda och jag stannade kvar över sex år, fortsätter Carina.

En väninna skulle börja som frukost- och lunch värdinna på Plaza hotell, men bävade för de tidiga morgnarna. Jag var fräck igen – jag föreslog att jag kunde ta tjänsten. Kravet var dock 3,5 år på hotell- och restaurangskolan. Det hade jag ju inte, men lätt för att lära var krav nummer två och det levde jag upp till. Fick jobbet och stannade i sex år samtidigt som jag på kvällstid jobbade i affärer i Knallerian – ett av de första köpcentrumen i landet. Efter ett tag var det dags att göra något annat – blev butik- och inköpsansvarig på Micro bildelar. Där träffade jag

Ingvar Kamprad, en mångsidig, enkel, mycket trevlig herre. Han blev den nya chefen på Micro bil hem och fritid.

År 1999 kom en förändring i mitt liv, berättar Carina. Jag for till 50-tals Rockabilly parkfest i Uddevalla. Där träffade jag kärleken, Dan. Samtalen och resorna mellan Arvika och Borås blev många och redan nyårsnatten 2000 förlovade vi oss, fortsätter Carina i sitt berättande. Den dimmigaste kväll jag varit med om, hela millennium firandet med pompa, ståt, raketer syntes inte.

Allt hade ju gått som på räls för mig, men det var något som inte stämde i min kropp, suckar Carina. Det visade sig att jag hade fått en hjärntumör. I maj månad opererades jag med goda resultat. Dan var hela tiden vid min sida, mitt stöd. Jag tappade dock sifferminnet. Jag gav inte upp, det fanns och finns ju papper och penna och att lära sig något knep för att komma ihåg. Jag grupperade siffrorna på ett speciellt sätt. Dans mobilnummer 070 3440039 genom att gruppera det 4 eller 2. 0703=fyra siffror 44, 00, 39 =alla jämna utom 39. 39 var ett under 40. Nu fungerar det ok. Säg det som är omöjligt för Carina!

Så blev det flytt till Arvika. Jag var ju ändå sjukskriven, tyckte Carina. Jag tillfrisknade och fick jobb på Helmia Bil, trivdes och blev kvar över sexton år. Dan fick erbjudande att bli vaktmästare och institutionstekniker på Solbergagymnasiet. Han hade just bytt jobb som han trivdes med så han tackade nej. Då tog jag chansen, säger Carina – jag sökte och fick anställning. Ett toppen jobb, där jag får fixa, skapa, finnas till för studenterna, kanske vare en bra lyssnerska, se vad andra inte ser. Där finns jag nu.

Vad händer på fritiden, undrar jag. Bor man på landet i skogen blir det nog att man alltid har något på gång, replikerar Carina kanske lite förvånad över min fråga. Familjen har tillsammans byggt en liten stuga i Timbonäs. Medan Dan och Emil byggde garaget, byggde jag bastun i en barack. I Dans garage har jag fått tillfälle att testa min förmåga att använda oljefärg och måla min första riktiga tavla – 7 x 3 meter. Dessförinnan har jag bara testat att rita med blyerts och löda motiv i trä. I en del av uthuset, min lilla sybod kan jag idka mina hobbies. Jag gillar att klä om gamla bilsäten eller sy kapell till båtar. Talböcker passar väl in under arbetets gång.

Jag följer med in i garaget och ser verk som Carina skapat och får samtidigt pratstund med både Emil och Dan. Emil har sin egen mancave, där han har fixat och målat så han kan meka och hänga med vänner därinne.

Så berättar Carina till sist att hon var med i FMCK (frivillig mc-ordonnans) och körde en gammal Java i skogen över stock och sten. Vi skulle kunna köra befäl eller viktiga meddelande mellan olika stationer. Det var en rolig tid med många nya vänner. 26 deltagare i kurs och kursetta blev Carina Magnusson. När kursettan väljs ut handlar det minst lika mycket om kompis- och laganda, som praktiska färdigheter med motorcykeln.

Jag funderade hur jag skulle sammanfatta allt som jag fått se och höra. Carina ville gärna ge några råd. Hon säger: "Till Er där ute vill jag säga att man väljer inte sina föräldrar så vi har olika förutsättningar. Det är bara Ni som kan påverka vad det ska bli av Er framtid och vi har bara ett liv så ta vara på det och var snälla mot varandra."

Tack Carina! Din inspiration! Ditt kunnande! Din hjärtlighet! Bär jag med mig.

Märtha Albinson

MINNESFOND

Hembygdsföreningens kondoleanser kan beställas per tel 073-9343042

Minimigåvan är 100 kr.

Bankgiro 5643-7361 eller swish 1236536353. Vid betalning ange "Blomsterfond" och namnuppgift för dig/er och den du/ni hedrar!
Behållningen går till Hembygdsgårdens underhåll.

Följ oss på Facebook, Instagram eller hemsidan! www.hembygd.se/alga
www.facebook.com/AlgaHembygdforening/

Halloween

När mörkret hade lagt sig över Älgå fredag den 3 november så tändes lyktor i och omkring Hembygdsgården. Vi hade en spökvandring för barn och deras föräldrar. Barnen fick en spök-badje/knapp och ett självlysande armband vid hembygdsgården. Marschaller ledde sedan ner till Glafsforden och från sjösidan gick man in i magasinet, som för kvällen gästades av många slags spöken. Rök, ljud och levande spöken mötte besökarna på vand-ringen genom magasinet. Efteråt bjöds man på korv och bröd och barnen fick välja varsin bok.

Lena Jordan

Kyrkdörr, magasinsdörr eller vad?

Länge har det talats om att det i Älgå bygdemuseum finns en mycket gammal dörr, kanske nuvarande kyrkans första eller rentav gamla kyrkans dörr. Dörren kom fram vid resta-ureringen av det sk Hamnmagasinet i slutet av 1980-talet. De duktiga arbetarna skapade med dörren och en gammal kyrkbänk en "kyrksal". **Var** i magasinet de fann dörren är oklart liksom **var** den egentligen kommer ifrån och **när** den ställdes in i magasinet. Ingen i bygden vet något om detta. Så kära läsare, vet Du något?

Att dörren är gammal tyder bl a det kraftiga låshuset på. Ett annat tecken på ålder är mängden grova spikar noggrant böjda och "inspikade" en gång till. Var det för att omöjliggöra stöld av den begärliga spiken? Fakta är alltså att vi har en gammal dörr som två arkeologer från Skogsstyrelsen resp Värmlands museum tittat på och bedömt den vara från 1600-eller tidigt 1700-tal. De såg också annat som fick oss att ändra våra tankar. Flera saker tyder på att dörren kanske kommer från något av gamla herrgårdens magasin.

Nederdelen på dörren har utsatts för gnagare (kyrkråtten...) och en plåtskoning har spikats på. Det tyder på att råttor vädrat godsaker innanför. Tre nyckelhål har reducerats till två med en plåtbit. Kanske ville man inte ha tre nycklar ute på bygden med tanke på begärliga varor i magasinet/kyrkan. Låset/låsen verkar också ha flyttats. Med tanke på dörrens exteriör; lutande bräder för vattenavrinning, ockrafärg, det bastanta låset, verkar det mest troligt att den tillhört något av Nedre Älgå herrgårdens magasin. Herrgården och de flesta

uthuset revs i början av 1800-talet. Troligen blev en av de kvarvarande byggnaderna sockenstugan och en annan (eller samma) ett sk sockenmagasin. Sådana anbefalldes av myndigheterna på 1750-talet efter alla krig och nödår. Det var en sorts social inrättning där bönderna i bygden kunde samla in spannmål för att ha till utsäde eller eventuellt låna mot ränta. Röntan överfördes bl a till Skolefonden som inrättades i slutet av 1600-talet. Ända in på 1900-talet fanns fortfarande ca 200 fungerande sockenmagasin.

Men tittar man närmare på dörren verkar den avsågad upptill. Nyare bräder och spik har använts. Kan det ändå röra sig om en kyrkdörr som en gång var rundad upptill? En dörr, kanske från gamla kyrkan som efter dennas rivning tagits tillvara och blivit använd till något av förrådsbyggnaderna vid herrgården Nedre Älgå.

Det enda som kan bringa viss klarhet är en sk dendrokronologisk undersökning. Värmlands Museum kan hjälpa oss, men det kostar...

Lisbeth Augustsson och Karl Gustaf Lindgren

Knekten på Bostället i Fröbol

I bland säger man att det ena ger det andra och så var det för mig en dag i vintras. Var på väg till skogen och skulle just passera Bostället då jag fick se Björn Nilssons bil som stod utanför huset. Jag går in, tänkte jag, och pratar en stund med honom för jag förstod att han var där och grejade i köket. När vi hade pratat en stund frågade jag honom om han hade sett skylten som hade hängt på husgaveln. ”Jajjemen”, sa han, kom med här får du se vad jag ställt undan här i rummet bredvid. Där stod den på golvet lutad mot väggen, ärrad av tidens tand, men fortfarande fullt läsbar. Texten löd: ”KONGL WERMLANDS REGEMENTE JÖSSE KOMPANI” Vid ett sådant tillfälle kommer mobilen fort fram för att föreviga denna gamla tavla, som kallades bla för rotetavla eller soldatbricka, som kanske härrör från mitten av 1800-talet. Dessa tavlor var till en början målade direkt på husgaveln med röd text. Men när de började måla med rödfärg under 1700-talet övergick man till speciella trätavlor med vit text på svart botten, senare kom vitmålade plåtskyltar med svart text.

”Du kanske vill ha en bild på den här också”, sa Björn, och plockade fram en otroligt fin huvudbonad som var ca 30 cm hög, svart med tre olika gula dekorationer och en liten skärm. Det var dåtidens hjälm, inte mycket till skydd men vacker att se på. När jag nu hade fått se dessa dyrgripar ställde jag mig frågan: ”Vem är det som har burit denna fina kask?” men först lite historik.

Sverige var under 1600-talet och några år i början på 1700-talet en stormakt. Under tidsperioden 1600 till 1720 befann sig Sverige i krig under totalt 75 år. Det krigades både här och där. Många nya landområden erövrades, vilket innebar att man måste ”hålla kollen” på dessa efter erövringen. Ju mer landområden man tog desto mer soldater gick det åt, därför måste man se till att ständigt skaffa nyrekryteringar och då kommer knektarna in i bilden.

År 1679 beslöt Karl XI, som ofta kallades Gråkappan för han kom ofta civilklädd och oanmäld, att införa ett ständigt knektehåll i hela landet.

Det skulle ske genom att varje landskapsregemente skulle bestå av 1200 man i både krigs- och fredstid. Varje rote (en samling gårdar) skulle förse och underhålla en soldat med ett soldattorp. För torpets drift fick soldaten en ko, får, gris, höns, utsäde och ved. Han fick även låna en häst av rotebönderna när så behövdes. Det fanns vissa normer för storleken på ett soldattorp. Husgrunden skulle vara minst 8x4 meter och höjden skulle vara minst sju stockar, ca 2 meter. In- och utflyttning skedde vanligen vid Midfaste 15-20 mars eller Vårfrudagen 25 mars. Då gjordes en så kallad ”syn” så att allt var i sin ordning. Invånarna i gårdarna kallades rotebönder eller rotehållare. Den som tog hand om soldattorpet kallades rotemästare. Totalt fanns mellan 20-30 000 soldattorp under indelningsverkets tid. Detta verk upphörde 1901 när allmän värnplikt infördes. Det finns massor man kan skriva om när det gäller historiken men jag tror att det räcker så.

Nu tillbaka till knektbostället i Fröbol, som hette Rote 98 i Elgå socken. I Älgå socken fanns det ca 16 rotar. Beroende på hur många hemman det var som hade råd att ”inhysa” en soldat. Det finns uppgifter från 1693 där alla dessa rotar namnges. Det börjar med Byn och slutar med

Valnäs. När det gäller Fröbol så hette den första knekten Erlan Larsson-Fröberg. Han tjänstgjorde 1693 - 1715. Var i Fröbol han bodde är oklart. Den som, enligt vad jag vet, var den första knekten på Bostället hette Gustaf Jonasson född 1832 som tog soldatnamnet Fröberg. Han blev soldat 1856. Han fick 5 barn varav en hette Johan, som 1876 blev antagen som knekt i Byn. Då tog han soldatnamnet Byström. Johan blev förordnad till sjukvårdssoldat 1884, där han ibland fick använda sina sjukvårdskunskaper även "privat" till ortsbefolkningen när de blev sjuka. Sedan blev han soldat i Fröbol 1894. Han tjänstgjorde som knekt ända till den 17 april 1909.

Det som gör att det blir lite extra knorr när det gäller knekten Johan är att jag har just varit inne hos min granne Marta Nilsson, som är barnbarn till nämnda knekt. Det visade sig att hon har Johans avskedsansökan från Kungliga Värmlands Regemente från 1909. Ett vackert och välskrivet dokument på tjockt papper. Där står det bl a citat: "Har denna dag på grund af styrkt oförmåga till fortsatt krigstjänst erhållit afsked från regementet med det vitsord, att han under tjänstetiden sig utmärkt väl skickat. Och kommer han att blifva till underhåll från Vadstena Krigsmanshuskassa i behörig ordning anmäld."

Marta berättade att på Bostället, där hon växte upp, fanns en blå trälåda som Johan hade förvarat alla sina sjukvårdssattiraljer i. Jag undrade givetvis var den var nu och då berättade hon att Lena som är en avlägsen släkting till Johan har den i sin ägo. Det blev ett telefonsamtal till henne angående lådan och hon tog några bilder på den och skickade till mig. Lådan ser ut som en liten nött amerikakoffert med järnbeslag, en gedigen möbel. Dessa tre saker minner om en yrkeskår som försvarade vårt land under en tidsperiod på drygt 200 år.

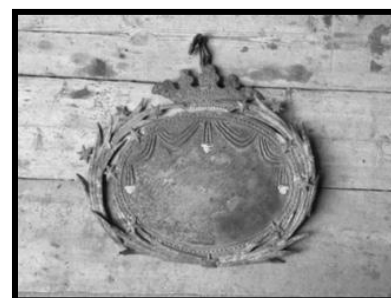
Ett stort tack till Marta, K-G och Lena för kort och material till artikeln.

Sune Henriksson

Kistplåtarna i Magasinet

Kistplåtar kan spåras från 1600-talet och framåt. De gjordes av tunn bleckplåt och fästes på kistan. Plåtar användes av de välbesuttna och var oftast väldigt sirliga och kröntes ofta av en krona som var en symbol för livet. Plåtarna var ett praktiskt hjälpmedel för att veta vem som låg i kistan, framförallt vintertid då man ej kunde jordbegrava för det var fruset i marken.

Har man tur kan man få se välbevarade plåtar som hänger i olika kyrkorum. Lena Jordan

Vi har gårdsgårdsbyggar kurs

Naturens krafter rår ingen

Vårfför smakar bäst på Hembyggsgården

Ingen mer brygg dans i närtid

[Få läsarens uppmärksamhet med ett bra citat från dokumentet eller använd det här utrymmet för att framhäva en viktig poäng. Dra den här textrutan om du vill placera den någonstans på sidan.]

Våfflor smakar bäst på Hembygdsgården

Förklaring till rubriksidor

Jubileumsår - 40-års utgivning – pandemiår. Vad är att göra blev redaktionskommittéens fråga. Det började med att vi valde att inte ge ut något nr 1 2020 vid midsommartid. Hålla avstånd, helst inte träffas – allt blev en omöjlighet. Men, men skam den som ger sig. Redaktionen; Lena, Sune, Karl Gustaf och jag, Märtha, är nu igång trots allt med att försöka få till något.

Vi träffades på sensommaren, delade in de 40 årens tidningar i fyra delar. Vi tog 10 års tidningar var, läste igenom och plockade ut vad vi tyckte var guldkorn. Fann att otroligt mycket intressant skrivits under årens lopp. Vi samlade rubrikerna vi fallit för och sorterade dem under rubriken ”tidningsnummer och år.”

Restriktionerna från FHM blev hårdare och gjorde det omöjligt för oss att fortsätta vårt arbete med tidningen. Nu är det april 2021. Vi har börjat få vaccin, kan träffas, har tagit tag i vårt arbete och hoppas att före midsommar har Du en tidning.

På hembygdsgården kommer vi att i en hylla i stora salen samla mappar med rubriker så Du kan plocka fram den tidning, som innehåller den artikel Du fått intressen för. Slå sig ner och läsa. Kanske finns tidningen att köpa. När denna hylla blir klar beror på hur pandemin utvecklar sig och hembygdsgården kan öppnas.

Nr 1 1980

Varför Älgå Hembygdsförening bör vakna ur sin dvala. Några ord och tankar om hur föreningen startade och arbetsordningen för det första mötet.

Ränkeseds Järnväg. Under järnbruksepokens blomstringstid i mitten av 1800-talet fanns i Västra Värmland flera stora bruk, vilka hade ett stort behov av bättre kommunikationer. Prästen Gustaf Tiodolf Karlberg, hans liv och gärningar

Nr 2 1980

Föreningens första styrelse.

Ränkeseds Järnväg – en symbol för Älgås vapen.

Hur gammal är Älgå socken? En liten historik.

Skvaller på Bygda – Några bygdehistorier

Nr 1 1981

En mycket initierad och trevlig berättelse om Finnskogen. av Oscar Albinsson

Älgkalven har bytt namn till Älgåbygden

Bara goda nyheter att förtälja om spiksmedjan.

”Vid. Älgåns stränder”, en hyllningsdikt till Älgå av Harry Nyqvist

Nr 2 1981

Senaste nytt om spiksmedjan. Barbro Mellanders redogörelse för ändrade målsättning för smedjan.

Förteckning och karta över fornlämningar i Älgå, ex Lustigkulle i Sulvik.

Efterlysning över diverse utrustningar till spiksmedjan.

Nr 3 1981

Glimtar från äldre Älgåtid av 82-åriga Gerda Bäckman.

Nr 1 1982

Invigningen av spiksmedjan lördagen den 12 juni 1982.

Ur Allmänna brandförsäkringsverkets arkiv - utdrag ur försäkringsbrev

Älgåbygden endast till medlemmar.

Nr 2 1982

Spiksmedjans år. Återinvigning med ett mycket intressant tal av Reidar Nordenberg.

Han ställer den gamla frågan om det var hönan eller ägget som kom först med anknytning till Spiksmedjans utveckling.

Göran Wettergrens redogörelse för spiksmedjans utveckling och utrustning.

Nr 1 1983

Torpinventering

Nr 2 1983

Visste ni att Älgå haft en egen musikkår?
Harry Nyqvist berättar att en sådan existerat
i socknen.

Skogsdrivning vid Kallbäcken 1916. Se
tavla på Hembygdsgården.

David Edvinsson i Sulvik har berättat om i
ett tidningsurklipp från 1916 hur arbetarna
haft det i gångna tider.

En redogörelse för verksamheten där.

Nr 1 1984

Ännu ett brev från Gerda. Hon skildrar hur
livet i Älgå var under svunnen tid.

En hälsning och penninggåva från Irma S
Olsson USA, bördig från Gördsbyn.

Nr 2 1984

Sveriges förste romanförfattare, Urban
Hjärne

Angående flyttningen av Sandsbråtsstugan.

Nr 1 1985

Älgås blivande hembygdsgård. Gåvan från
Olli och Arvid Karlssons av fastigheten
Sandsbråten diskuteras.

Torpinventering, Redogörelse för den
beslutade inventeringen

Kölnan - vår provisoriska hembygdsgård.

Kölnan betyder torkhus för lin och malt och
dylikt.

En kåsör från Arvika Nyheter har skrivit en
nekrolog över den gamla kvarnen.

Nr 2 1985

Helmer Karlsson minns och berättar om
”Gäddens” tjärbränneri.

Tidningsurklipp från NWT om Lotta i köket
på Elgå

Nr 1 1986

Hembygdsföreningens stuga är på plats.
Servering i Kölnan.

Trompien – en trollkarl i Skybergsskogen.
Annorlunda hembygdsbok. Boken av Arvid
Ernvik om Älgå socken från forntid till
nutid.

Nr 2 1986

I det senaste nr av Riksförbundets tidskrift
”Bygd och natur” uppmanas

hembygdsföreningar att rädda och bevara
gamla smånamn för att således ge en bild av
det gamla kulturlandskapets namnflora.

Om tjärbränning - Artikeln är så bra att den,
som skulle vilja bränna tjära för husbehov,
mycket väl skulle kunna använda artikeln
som en instruktion i tjärbränning.

David Byström berättar om sitt liv och sina
arbeten

Från syster Eva Hjolmans tid i Älgå

Nr 1 1987

Stormöte i Stugan.

Kjell Qvarnström tankar om torra furor
Nittioåring minns ännu fäbodliv i
Älgåskogen

Ingrid Aronssons minnesord om den
bortgångne föreningsnestorn. Oskar
Albinsson

Ur bondepraktikan. Om skygårdar

Nr 2 1987

Hur man skapar en levande landsbygd
Arvid Bäckmans berättelse tillbaka till
ungdomsåren.

Nr 2 1988

En mycket intressant människa att läsa om -
Bagge-Per.

Erik Fritzner Olsson har skrivit om den
finska invandringen till västra delen av
Älgå. och de första bosättarna på Älgå
Finnskog

Nr 1 1989

En dikt av Sara Rhöse inleder en kort
redogörelse för Slättergruppens arbete vid
slätterängen i Glasnäs

En gammal berättelse om Elgå Bruks
historia, som ger läsaren en halvromantisk
bild av bruksmiljön på 1700-talet.

Nr 2 1989

Fritz Löving berättar

Almanacksanteckningar av Johannes Olsson
i Ulverud.

”Den som skändar Mattes träd råkar gruvlig
illa ut” – lånad artikel från Hemmets Journal
år 1989. Om lanthandeln i Glasnäs

Nr 1 1990

Thorsten Möllerström skänkte strax före sin bortgång en flaggstång och en flagga till hembygdsföreningen. Hans önskan var att den skulle vara uppsatt till Svenska flaggans dag den 6 juni.

Nr 2 1990

Artikel om Mattias på Åsen av Marta Fjellman Olsson.
Historik Om julen”

Nr 1 1991

Bryggan är i fint skick och angörs av passagerarbåt.
Inne i hembygdsgården har arbetats mycket och en veranda har byggts.
Kaffeserveringen har flyttats till hembygdsgården.

Nr 1 1992

Gräsnäs, det glömda torpet.
Älgå sportklubb fyller 60 år.

Nr 2 1992

Valnäs missionshus 100 år – historik

Nr 1 1993

Mycket händer inne i stugan på hembygdsgården. Birger Persson har tillverkat och satt upp en fin trappa till andra våningen.
Samtal med Johan Juås, 90 år.
Om Hjärnesläkten i Fröbol.

Nr 2 1993

Anders Persson – Gädde

Nr 1 1994

Else Magnus - levnadssaga.
Upprustning av spiksmedjan

Nr 2 1994

En resa till Tysksätra.
Benny Svedberg – smånamnsforskare

Nr 1 1995

Söndagen den 28 maj skulle det bli gränsfejd på den gamla Stubberuds bron. Vi trodde det skulle bli lätt, för vi såg ju att det var fler grisar än älgkalvar som mötte upp

skriver Birgitta Juås. En mycket intressant artikel om fejden.

Nr 1 1996

Benny Svedberg har återigen gjort en berömvärd insats för att bevara gamla namn på platser o dyl. Han har ritat en karta över området Älgån. Både kartan ”Älgån” och ”Älgsjön” finns att köpa på hembygdsgården.
Försäljning av hantverk på övervåningen.
Röjtjärnet – en beskrivning

Nr 2 1996

”Lussetraditioner” en uppteckning.
Anna Gustafsson, hovsömmerska.
Utdrag ur telefonkatalog 1924 – 25

Nr 1 1997

Presentation av nykterhetsnämndens allmänna sjukkasse.
KG Lindgrens dikt ”Stigen”

Nr 2 1997

Husförhör hölls.
Karlbergs bok om Älgå i nytryck presenteras.
”Ett sällsamt livsverk” skriven av Nancy Ryhman-Mellroth.
Skolan i Älgå under tre sekler.
Om ”Nytomta i Fröbol”.

Nr 1 1998

Tjärbrännarsten i Fröbol.
Marta Olsson, född Fjällman, minns sin mormor.
Plastfabriken i Sulvik.

Nr 2 1998

Fortsättning av Marta Nilssons artikel.
Grisfarm i Grinsbol.
Föremålsinventering i Hamnmagasinet.

Nr 1 1998

Nils Schützers år som ordförande.
”Den blindes almanacka” av Birgitta Juås.

Nr 2 1999

Vägnätet i Älgå omkring 1900 - se karta på mittuppslaget.
Elsie och Hjalmar Martinsson minns. Skolan år 1900. Älgås roll i Karl XII:s fälttåg 1718

Nr 2 2000

Syskonparet Thea Bjöhle och Helmer (på Lillevik) Karlsson berättar om sin uppväxt i Sulvik.

Vad vi mest kommer ihåg från detta år är nog att Glafsfordens vattennivå var katastrofalt hög, fick åka båt när vi skulle till Bygdemuseet.

Hamnmagasinet och Spiksmedjan fick nya tak. Det reparerades även inne i Spiksmedjan.

Nr 1 2001

Spiksmedjan återinvigdes och det finns två artiklar som berör Spiksmedjan på ett eller annat sätt. De som skrivit är Reidar Nordenberg och Ruben Björk.

Rolf Ericson berättar om sin barndom och uppväxt.

Älgå Mosquitoes körde sitt mopedrally även detta år. 204 entusiaster deltog i årets race.

Nr 2 2001

Sulviks-mårten gick av stapeln i november. Ett 60-tal knallar och 10 utställare deltog.

Närmare bestämt 70 000 kr kunde överräckas till Barncancerfonden.

Ingrid Aronssons artikel: "Möten i spiksmedjan" är intressant.

Älgå lantmannaskola. Skolan var på Älgå herrgård och den startade i början på 1900-talet. Ett av inträdeskraven var "att äga god frejd", vad det nu var för något.

Nr1 2002

Benny Svedbergs artikel "Stugorna runt sjön" (Älgsjön) är en kartsbild över hus som rivits och sedan byggts upp på andra ställen. Mopedrallyt, Älgå-ruset, - detta år var det 252 som startade i ruskvädret.

En läsvärd berättelse om Posten i Älgå. Det har funnits en poststation i Älgå alltsedan 1875.

Carl-Axel Fryklund - en sjöman berättar om sina resor runt om i världen.

Nr 2 2002

Spiksmedjans tak tjärbråddes

Sulviksmårten fyllde 10 år. Lika välbesökt som vanligt. Årets bidrag till

Barncancerfonden blev 70 000 kronor.

Ett "dubbelreportage" om Bröderna Huss

Möbelverkstad i Strand och om Nils i Pixta Eriksson som började som lärling hos bröderna.

Nr 1 2003

Olle Smolmans händelserika liv med olika projekt där det mest kända är "Älgå-Bär" dvs jordgubbsodlingarna.

Älgå-ruset gick av stapeln även detta år med 280 startande.

Kjell Ericson, berättar på sitt mustiga sätt i artikeln "Så minns jag mitt Älgå".

Nr 2 2003

Anders Johansson, mer känd som Taxi-Anders, började köra taxi 1951, var bl a flygmekaniker också

Nr 1 2004

Tre kvinnor fick mota Hembygdsrörelsens Hedersnål som delas ut för uppskattat arbete inom hembygdsföreningen. Det var Lisen Schützer, Margit Möllerström och Karin Andersson.

Karl-Erik Aronson skriver om den kände pastorn och väckelseevangelisten Erik August Skogsberg

Dikter av K-G Lindgren, bla "I möltetia". Älgå-Ruset är populärt. Detta år kom 355 fordon.

Nr 2 2004

Kjell Ericson berättar om givande dagar i Spiksmedjan och träffen med gamla Sulviks- och Rådanebor.

Finnskogsminnen av KG Lindgren.

En kort berättelse om Ull-Elias och hans Ulle-Maja.

Nr1 2005

Älgå-Ruset fortsätter att entusiasmera många mopedister. I år kom det 331 personer.

Hembygdsföreningen fyller 25 år

Marta Olsson minns Ull-Elias, en gripande berättelse.

Göran Månelius skriver om "Utsikt från en buss".

Nr 2 2005
Delar av "Linart i Ulveruds" liv berättas.
Barndomsminnen från 1930 och 1940-talet i
Skyberg av Ingrid Aronsson.

Nr 1 2006
Sven Vikman berättar om sin uppväxt i
Älgå.
"Aprilminnen" en berättelse om tjäderspel
av K-G Lindgren.

Nr 2 2006
Access-projektet vilket syftar till att
registrera alla våra föremål och bilder.
Liljestenen på Sågudden kanske Älgås
märkligaste kulturminne. Stenen hittades
under golvet i Älgå kyrka 1925.
Anteckningar från hembygdstinget i
Gränsjöns skola 1931. Handlar om
nykterhetslogerna Nytt Hopp och
Ungdomens Väl.
En kort berättelse om Johan Jacob Forslund,
som 1806 byggde Älgå Herrgård. En
minnessten har rests efter honom som står
ovanför Spiksmedjan.

Nr 1 2007
Karin på Lillevik berättar om hur det var när
huset ockuperades av militärer.
Elisabeth Schleich som är dotterdotter till
Agnes Rodin skickade ett brev och ett litet
paket med saker som kompletterar
dräktutställningen på hembygdsgården.
Mats Aronsson berättar detaljerat om hur
flottningen gick till förr i tiden.

Nr 2 2007
Byggandet av en egen Hemsida.
Sven Vikmans berättelse om byggandet av
ett epidemisjukhus vid Älgås gamla
ålderdomshem. Mycket läsvärd och
humoristisk.
Skrock och spådom i folktron, en artikel om
hur vi påverkas av gamla skrockfördomar.
Några rader om trollbjörken i Glassnäs och
om Mates i Glassnäs.
Alpo Kanto kom som flyktingbarn till
Sverige från Finland.

Nr 1 2008
Ett porträtt av Kajs-Kalle.
Rabostenen som rests 1942 till minnet av

Älgå gamla kyrka, som sägs ha stått på
denna plats.
Kjell Eriksson berättar om bildandet av
Sulviks IF.

Nr 2 2008
Hamnen i Sulvik och en del av all den trafik
som råde där berättas av Kjell i Väststuga.
Karin på Lillevik berättar vad man gjorde på
ett "Spinnöl".
K-G Lindgren skriver om ett
sammanträffande med en släkting och ett
gammalt kärleksbrev anno 1812.
Reportage om Älgå Sportklubb.
Stellan i Greåna berättar sina
barndomsminnen..

Nr 1 2009
Likvålsåsen och Trompien, en berättelse om
denne mytomspunne man som bodde på
Trompinnetorpet. Likvålsåsen är ett ställe
där det sägs att de vilade när de bar kistor
över skogen till Älgå kyrka.
I artikeln "Idrotten i Älgå" berättar Kjell
Ericson mest om skridskoåkning och Mats
på Boa och Hans Barrhed.
Bertil Byström berättar om sitt händelserika
liv.
"Lite om livet i Älgå förr i tiden" nedskrivet
av Kjell Ericson, som också skrivit om
Älgåbördige träsnidaren Nils Nyren.
Fjärilsentusiasten Göte Eriksson berättar om
sin samling av olika fjärilar och annat smått
och gott.
Gösta Olsson i Gördsbyn började sin bana
som affärsman i sin fars gamla butik i Älgå
gamla prästgård.

Nr 2 2009
Olle Nilsson i Rådane kallades Olle på
Berget eller Olle på Klinten.
En intervju av Lisbeth Augustsson om
studiecirkeln "Kyrkvägar till historien".
Gulli Henning, kusin till Barbro och Lennart
Eliasson, åkte tidigt över till USA där hon
har levt en händelserikt liv.
Helmuth Stapf berättar när han besökte Älgå
Herrgård under några somrar
Julminnen från Finnskogen berättas av
Märtha, Rune och Kerstin.
Nancy Mellroth skriver om minnesbilder
från beredskapstiden.

Nr 1 2010

Hembygdsföreningen har köpt mark så nu planeras för vatten och avlopp. Man söker sponsorer, arbetskraft och kontakt med byggföretag.

Ingrid Aronsson planerar en lanthandel i muséet.

Sulvikpöjkeras årliga träff.

Fortsättning på "Mitt vattenhål" av Helmut Stapf om livet i Älgå på 40-talet.

Besök på Fiskartorp hos Sven-Erik Lindberg.

Ångbåtstrafik på Glafsforden.

Introduktion av Bygdeband.

Göte Eriksson berättar om sin resa till Nordkalotten.

Martas-Johan, personlighet i Skyberg.

Nr 2 2010

Föreningen får en fana av Rikskommittén för Sveriges Nationaldag.

Kjell, Märtha, Katarina och Eva tar oss med på en innehållsrik resa genom Älgå på 40-talet.

Resan går från Krokebol via Ränkesed, Rådane och avslutas i Sulvik. Älgås historia berättas och många intressanta möten sker efter vägen.

Nr 1 2011

Tavla föreställande Ull-Elias skänktes av Christina Michelssen och Birgitta Wickström.

Nytt skiffertak lades på Hembygdsgården till en kostnad av 366 000 kr.

"En äkta finnskoging", Erik Nilsson, "Erik på Stötere och Erik på affärn" i en intressant intervju.

Jörgen i Kvarna intervjuas.

Nr 2 2011

Anne-Maja "Nola sjön" får besök av Julia i Ormänga på 30-talet, berättat av Kåge.

Sulviks Formplast 75 år.

Nytomta i Fröbol.

Älgås militäranläggning Fortet, var ett skyddsrum under kriget, rustades upp på 70-talet.

Inez Andersson berättar om livet i Sättra på Finnskogen.

Erling Karlsson berättar om sitt liv som är en del av Älgås historia.

Nr 1 2012

Hembygdsföreningens 30-åriga historia berättas av Lisen och Nils Schützer.

"Det var en gång en skola," Skolan i Pickstad 1911.

Båtbyggaren Albin i Backen.

Älgå SK firar 80 år. Minnen bl a från Elitrennet,

Roland Furbergs seglats, Grindsbol-Uruguay.

Nr 2 2012

Sune berättar om julen i Fröbol förr.

Axel på Ramla, en uppväxt utan elektricitet, telefon och bilväg,

Kent Nilsson från Fröbol berättar om ett händelserikt liv.

Nr 1 2013

Historik över Älgå Missionförsamling.

Mångsysslaren Benny Svedberg berättar.

Birger Persson berättar om sitt händelserika liv.

Nr 2 2013

Under våren byggs paviljongen.

Benny Svedberg berättar om att finna vatten med slagruta.

1942 fick man telefon på Finnskogen.

Olle Andersson, Olle på Dålere, berättar om jakt och sin FN-tjänst.

Fortsättning på Birgers resa i Asien.

Älgå sockens Svinförsäkringsförening 1919.

Kjell Qvarnström, en man på hugget.

Nr 1 2014

Hjalmar Magnusson i Skyberg fyller 100 år.

Gunde Jordan berättar om sin far Axel.

Hantverksgruppen startar.

Nr 2 2014

Bygdevandring med Benny Svedberg,

Maja på Storrönningas liv.

Älgå bibliotekshistoria av Eva Hjolman.

Nr 1 2015

Karlslund, Älgås första poststation.

Folklustspelet Värmlänningarna.på besök

Vi löser melodikrysset tillsammans.

Pilgrimshelg. Glava och Älgå kyrkor har program.

”Att vara barn i Älgå på 50-talet” av Anna-Lena Björn.
Sulviksmacken.
Bonzosågen, Böndernas såg.
Vägvisarstenar.

Nr 2 2015
Torpinventering med Benny Svedberg fortsätter.
Hembygdsdagen hade temat ull.
Soppa och våfflor med tillbehör serverades och behållningen gick till flyktinghjälp i Glava.
Karl-Erik Lagerlöf skänkte det målade skåpet som nu står i hembygdsgården.
Stridsbols festplats.

Nr 1 2016
Gården Vänneruds historia.
Lustigkulle, gravhög från förhistorisk tid.
Jarnbros Åkeri & entreprenad.
Sången om Älgå.

Nr 2 2016
Medlemsmöte om fibernät.
20-25 nya parkeringsplatser.
Elly Skoog 91, berättar bl a om sin skolgång i Älgå.
Spöksmedja. anordnas.
Sök och finn med Benny Svedberg fortsätter.

Nr 1 2017
Väststuga, en gård med anor.
Julia Henriksson berättar om sin seglats från Fiji.
Karl-Erik Aronsson berättar om sina år som tandläkare i Kenya.
Olle Andersson (på Annemajere) berättar om den gamla tiden.

Kåge ”fejkar” en intervju med Oskar Albinsson.

Nr 2 2017
Trivselkväll med bl a Maja i Myrom och Göran Bryntesson.
Köket har förbättrats och en luftvärmepump har installerats.
Elitrennet på skidor på elljusbanan.
Berättelse om Lacken i Linhöjda, alias Nils Olsson.

Nr 1 2018
Gördsbysågens historia. Från början 1937 till 1968 var den en stor arbetsplats och en viktig del av bygden.
Gränsjöns missionshus fick liv för en kväll när många Finnskogsbor återvände.
Information från Älgås Fiske-vårdsförening.
Kåge minns sin första klass i Gränsjöns skola.

Nr 2 2018
Benny Svedbergs vandring gick till Gladåkern och vidare till Gäddmyren på Finnskogen.
Älgå Hembygdsförening tilldelas Arvikas Kommunpris.

Nr 1 2019
”Väre, pocka, sterte” osv är exempel på dialektal ordlista.
Nybyggarna på Ängebråten presenteras.
Monica och Henry Höglund berättar om sina internationella liv och upplevelser.
Föreningens veteraner, Gösta Olsson och Margit Möllerström, uppmärksammas.

Älgå Hembygdsförening Blomsterfond har uppgraderats med nya finstämda lokal anknytna minnesblad och fina omslag. Här visas några exempel. För att boka en minnesgåva via blomsterfonden ring 073-9343042. Ofta svarar Sune Henriksson men det kan vara någon annan i styrelsen också. Lägsta gåva är 100 kr. Det går att SWISHA in betalningen på 123 653 6353 eller bankgiro 5643-7361. Glöm ej ange vem du/ni hedrar. Kontant betalningar kan vi tyvärr ej ta emot längre.

Bild Månken vid Gläsfjorden. Foto Älgå Hembygdsförening Sam Wernius

Till minnet av

Bild Vy med hammagasin och Gläsfjorden. Foto Älgå Hembygdsförening Sam Wernius

Till minnet av

Bild Sågruin och Lextrippan vid Älgåns mynning. Foto Peter Nilsson

Till minnet av

2020

År 2020 har inte seglat obemärkt förbi,
det blev året vi drabbades av en global pandemi.

En pandemi som drabbat oss alla på ett eller annat sätt,
ett år som för de flesta varit allt annat än lätt.

Ett år då vi gjort allt vi kan för att inte smitta andra,
ett år som fått oss att inse att vi måste ta hand om varandra.

Ett år som lärt oss att man inte kan ta någonting för givet,
ett år som påmint oss om vad som är viktigt här i livet.

Hur viktig den där varma kramen faktiskt är,
eller besöket utav någon man håller riktigt kär.

Hur vi människor är som starkast tillsammans med andra,
och hur viktigt det är att värna om varandra.

Men nu har vi lämnat det mörka året med den globala pandemin,
och framtiden är ljusare nu när vi har börjat få vaccin.

Och 2021 ska bli ännu ett år vi alltid kommer minnas,
men detta år ska bli året då Corona ska övervinnas.

Så kan vi äntligen få krama om alla dom som vi bryr oss om,
och leva som vi gjorde innan Corona kom.

Så ta hand om varandra och håll i och håll ut,
för även pandemier har en början och ett slut!

Melina Jakobsson

Jag är 28 år och uppväxt i Ränkesed men bor numera i Arvika med min sambo. Jag har ännu inte bestämt mig vad jag vill bli när jag blir stor men just nu trivs jag bra med att arbeta inom förskolan. Jag har alltid tyckt om att skriva då jag tycker att det ibland är lättare att uttrycka sig i text. Några favoriter jag har inom poesi är Gustav Fröding, Shakespeare och Karin Boye.

Bilden är tagen från platsen som i min barndom var min och farfars "sockerdricka-trädet" i Arvika stadspark.